46 füz

20

MISZTER HERKULES

ÉRDEKFESZÍTŐ SPORT KALANDOK

Atletikai verseny — bonyodalmakkal

Mr. Moneybags, az U. S. A. világhirü Wool-Kingje, a milliárdos gyapju-király, végrendelete óriási szenzációt keltett, miután Newyorkban köztudomásu lett. Az elhunyt milliárdos, kiről mindenki tudta, hogy tántorithatatlan barátja volt minden sportnak, rajongója minden érdekfeszitő, regényes kalandnak, végrendeletében vagyona legnagyobb részét, több százmillió dollárt, annak az ismeretlen embernek hagyományozta, aki az általa kitüzött problémákat megoldja. A milliárdos azt akarta, mint végrendeletében irta, hogy vagyonának örököse merész, minden akadályon győzedelmeskedő, rettenthetetlen bátorságu, agyafurtan leleményes ember legyen, mert ez fogja tudni a kezére jutó vagyont a legmegfelelőbben felhasználni. A milliárdos ötvenkét feladatot tüzött ki a pályázók számára. Az, aki legalább negyven feladatot megold, lesz az örököse. Egyébként pedig minden kaland nyertese jutalmul százezer dollárt kap. A feladatok külön-külön leirva, 52 borítékban, Newyork első közjegyzőjénél voltak letéve, kinek egymásután, közvetlenül az előző feladat megoldása után kellett közhirré tennie a következő problémát. Abban az esetben, ha a versenynek nem lenne győztese, ugy vagyonát két részre osztva, távoli rokonának és a bostoni egyetemnek hagyományozta az elhunyt milliárdos. Az örökhagyó rokonát Joe Ward-nak hivták, aki egy minden hájjal megkent, agyafurt, gonosz lelkületü, semmiféle gazságtól vissza nem riadó férfi volt. A bostoni egyetem kiküldöttje pedig Professzor Burly egy jóindulatu, világhirü tudós, aki egész életét a tudománynak szentelte és egyetlen gyermekével, Lily leányával utazott Newyorkba, hogy a feladatok megoldásánál jelen legyen. Midőn a végrendelet ismert lett, de a feladatokat még senki sem tudta, minden épkéz-láb amerikai férfinak az volt az ambiciója, hogy mindent elkövessen, csakhogy az óriási vagyon birtokába jusson. Igy többek között ez volt álma a harminc éves John John-sonnak is. Ez ujságiró, minden hájjal megkent, minden sportban járatos fiatal ember volt, tetőtől talpig jellemes, becsületes legény is egyuttal. Az, hogy pályázni fog az örökségre ő is, csakhamar köztudomásu lett és az a lap, amelyik azt megirta, tekintettel az elkövetkezendő kalandjaira, a megoldandó feladatokra, elnevezte őt a modern Herkulesnek és igy nemsokára egész Newyork „Mister Herkules néven ismerte őt. Az ő kalandjairól szólnak ezek a füzetek.

„Jókai" nyomda rt. Budapest.

Fordítási jog fentartva. Utánnyomás tilos.

Atletikai verseny — bonyodalmakkal.

A FORRONGÓ NEWYORK.

Az Egyesült Államok milliós városa még mindig Mister Herkules legutóbbi nagyszerü győzelmének hatása alatt állott. Ahol csak megjelent a népszerü sportsman, mindenütt lelkes ünneplésben részesitették, nagyszerü bravurját, hogy fölényesen győzte le Newyork legjobbnak tartott gyephockey-csapatát, még nem felejtették el.

Mister Herkules népszerüsége talán ebben az időben emelkedett a legnagyobb fokra. Most, hogy mindinkább közeledtek a Moneybags-versenyek a befejezéshez, különös figyelemmel kisérte a több százezernyi sportközönség kedvence: Mister Herkules szereplését, aki ezideig mindössze kilenc versenyt vesztett el a már lezajlott negyevnőt közül.

Minthogy pedig az ötvenkét versenyből negyvenet kell megnyerni, Mister Herkulest már is biztos nyerőnek tartották.

Eléggé bántotta ez Joe Wardot, aki nem Mister Herkules sikereire volt irigy, hanem arra, hogy ha megnyeri ez az ördöngős ügyességü Mister Herkules a negyven versenyt, ez esetben ő elesik a millióktól, amelyekre pedig biztosan számitott.

A szakadatlan küzdelem, amit a rettenthetet-

len bátorságu sportférfi ellen folytatott, ugyancsak megviselte az idegeit, ugy, hogy két heti tartózkodásra Floridába utazott s utjára elkisérte hü társa, Brown is. Távollétükben folyt le a kalandos gyephockey-verseny, amelybe nem folyhattak be, bár távollétük dacára is olyan esemény játszott közre, hogy ha nincs Vizsla a világon, akkor bajosan nyeri meg Mister Herkules a versenyt.

Joe Ward és Brown most azonban már viszszatértek Floridából s pihenten, ezer tervvel az agyukban szándékoztak gáncsot vetni Mister Herkules győzelmi sorozatának.

A bosszu vágya égett a szivükben, elszánt gyülölet Mister Herkules ellen. S ez még fokozódott, mikor távollétük után, autójukon végigmentek a milliós városon s az utcákon látták Mister Herkules fokozódott népszerüségét.

Newyork valósággal forrongott az izgalomtól. Mindenkit fütött a kiváncsiság, vajjon mit hoz a Moneybags-versenysorozat következő feladata s hogyan fogja ebben megállani Mister Herkules a helyét.

— Eppen jókor érkeztünk vissza! — mondta Joe Ward Brownnak. — Holnap bontják fel az uj levelet, a negyvenhatodikat.

— Bennem már elveszett minden bizalom! Akármit csinálunk, tehetetlenek vagyunk ezzel az emberrel szemben!

— Floridában másként beszéltél!

— Most azonban megváltoztam, hogy láttam ezt a példátlan népszerüségét. El sem tudod képzelni, micsoda hallatlan erőkifejtésre ösztönözhet valakit az, ha tudja, hogy százezrek állanak a háta mögött!

— Ne légy gyáva és kishitü, Brown, nem ismerek rád!

— Nézz végig az utcákon! Forrong egész Newyork! Mindenki Mister Herkulesről beszél, őt dicsőiti, a győzelmét reménykedi! Hogyan álljunk mi ketten szembe olyan emberrel, akinek diadalát ilyen fanatikus tömeg áhitozza!

Joe Ward elgondolkozott, kihajolt az autójából s nézte a gyalogjárókon nyüzsgő sokadalmat. Aztán mosolyogva szólt társához:

— S mit gondolsz, ha hárman volnánk, megváltoznék a helyzet?

— Két ember helyett három nem számit!

— De hátha ez a harmadik többet ér, mint az a százezernyi rajongó tömeg!

— Ez lehetetlen! Ki lenne az uj szövetséges?

— Miss Burly!

Brown megcsóválta a fejét:

— Nem értem!

— Őt kell megnyernünk, minden áron! Vagy pedig szembeállitani Mister Herkulessel!

Joe Ward most már tüzesen, lelkesen beszélt. Szavai csak ugy zugtak Brown fülébe:

— Ertsd meg! Mister Herkules előtt az a roppant tömeg, amelyet te oly magasra taksálsz, kis pont csupán! Eszreveszi a rajongókat, de nem sokat törődik vele! Miss Burly — a mindene! Rajong ezért a leányért, mélységes szerelemmel szereti, imádja! A sok siker, a sok diadal, mind azért van, hogy a leánynak kedveskedjék! Miss Burly a legérzékenyebb pont Mister Herkules életében s ha itt tudnánk eredményt elérni, akkor nyert csatánk van!

— Helyes a gondolkodásod! — válaszolt Brown —, bár a kivitelt nem látom tisztán. Ne

felejtsd el, hogy nemcsak Mister Herkules szereti miss Lilyt, hanem forditva ugyanigy áll a helyzet. S mind a ketten annyira ügyelnek magukra, hogy miss Lilyt nem lesz könnyü dolog bárminő kalandba beugrasztani!

— Légy nyugodt! Ez már az én dolgom lesz! Még magam se látom tisztán a módot, de már dereng előttem valami...

A NEGYVENHATODIK FELADAT.

Másnap, általános érdeklődés közepette olvasta fel Moneybags végrendeletének végrehajtója, Vilmers közjegyző, az uj, — negyvenhatodik levelet, amely a következőképpen szólt:

»A negyvenhatodik feladat három sportot ölel fel, mindegyiket az atletika köréből. Ezek:

Távolugrás,
Jobb- és balkezes diszkoszvetés és végül
5000 méteres sikfutás.

Az atletikai viadalra jelentkezők mindegyike természetesen köteles mindegyik versenyágban résztvenni.

Az elsők három, a második helyezettek két, a harmadik helyezettek pedig egy pontot kapnak s a pontok összesitése adja meg a hármas viadal győztesét.«

A közjegyző hatalmas termében egybegyültek nagy tetszéssel fogadták az uj versenyt:

— Erdekes feladat! — mondta Vizsla.

— Nehéz feladat! — adta meg a választ Mister Herkules. — Igen nehéz!

— Pedig nincs benne semmi lehetetlen!

— Hiszen éppen ezért nehéz! — nevetett Mister Herkules. — Ha valami rendkivüli lenne benne, halálos veszedelem, vagy kivihetetlennek tetsző feladat, akkor tudom, nem vállalkoznak sokan a kivitelre s ez esetben képességeim talán biztositanák a sikert. De ebben a küzdelemben minden valamire való atléta részt vehet! A három különböző sport pedig még inkább megnehezíti a küzdelmet, mindegyik különleges erőkifejtést, különböző stilust követel meg. Nem tudom, hogyan sikerül majd megállni a helyemet...

Vizsla legyintett:

— Ami a verseny sportbeli részét illeti, nem aggaszt, ellenben sokkal jobban nyugtalanit az a körülmény, hogy Joe Ward, meg Brown visszaérkeztek.

— Valóban?

— Amott sugdolóznak s ha ők összedugják a fejüket; ez uj veszedelmet jelent a számodra.

— Szembenézek ezzel is, mint ahogy szembenéztem már sok mással! Jobban érdekel az, kik vesznek részt a versenyben, azt hiszem, igen sokan!

— Holnapra ezt is megtudjuk! Holnap zárul le a nevezés! Csak ne torpanj meg, John, ne veszitsd el az önbizalmadat, még ma lass hozzá a tréninghez s a siker, meglátod, nem fog elmaradni!

*

Brown serény munkában volt. Egész nap ideoda autózott. Hol Brooklynban kószált, hol benn volt a Cityben, aztán hazaszaladt, hogy értesitse Joe Wardot:

— Minden a legjobb uton halad! Közeledünk a terv megvalósításához! — mondta örömmel s ez a közlés jókedvre hangolta Joe Wardot is, aki szilárdan bizott abban, hogy megvalósításra szánt tervük ezuttal nem találkozik majd semmi akadállyal.

S Brown szaporán máris tovább autózott. Néha egészen fantasztikus helyeken járt. Atment például Hobokenbe, ahol egy ütött-kopott régi, bizalmatlan külsejü házba tért be s a csikorgónyikorgó falépcsőn egy padlás-szobába ment fel.

Itt tartózkodott közel egy óra hosszat. Azután ismét Brooklynba ment, egy fiatal hölgynél tett látogatást.

A RESZTVEVOK.

Mister Herkules még a negyvenhatodik levél felbontása napján kiment tréninget tartani. Különösen a távolugrást forszirozta, mert ebben érezte magát a leggyengébbnek, viszont erősen reménykedett abban, hogy a tizezer méteres futást könnyen és biztosan fogja megnyerni.

A diszkoszvetésre sem fektetett nagy sulyt, mert a nehéz sportokban otthon volt; diszkosz és gerelyvetésben, sulydobásban mindig szép eredményeket ért el.

Tréning után együtt töltötte az időt Burly professzorral, Vizslával és természetesen miss Lilyvel. Kedélyes, kellemes csevegésben multak az órák, természetesen a közelgő versenyről, az eredmény latolgatásáról folyt a szó, de Mister Herkules és miss Lily módot találtak arra is, hogy a maguk jövendő boldogságáról beszélgessenek.

— Alig várom már, hogy befejeződjenek a versenyek, — megtartjuk az esküvőt!

Miss Lily hamiskásan nevetett:

— Ne feledje ám el, hogy csak abban az esetben, ha megnyeri a negyven versenyt! Ezt mondtam!

— Tudom! Jól emlékszem! De emlékszem arra is, hogy mr. Burly viszont azt mondta, hogy, ha megnyerem a negyven versenyt, akkor nem adja magát hozzám! Neki ugyanis érdeke, hogy a Moneybags-vagyon fele a bostoni egyetemé legyen, amelynek kiküldetésében ő ellenőrzi a versenyeket. Ki tud már most e két ellentétes kijelentés között eligazodni? Ha megnyerem, nem jó, ha nem nyerem meg, az sem jó!

— Ezzel ne törődjék, csak maradjon meg szigoruan amellett, amit én mondtam. Ne féljen, John, a papát majd elintézem én!

— Szóval nyerjem meg?

— Ugy van! Lehetőleg a most eldöntésre kerülő hármas atletikai viadalból is győztesként kerüljön ki!

— Iparkodni fogok! Csak legalább tudnám már, hogy kik lesznek az ellenfeleim!

*

Másnap délután lezárult az atletikai versenyre szóló nevezési határidő s az esti lapok már közölték a jelentkezők névsorát. Eszerint tizenhatan jelentkeztek, akik részt kivántak venni a versenyben s a jelentkezők között olyan kitünő allround atléták is akadtak, mint Martiny, Stewens és Hoggar. Egyformán nagyszerü volt ez a három jeles atléta, mindegyik sportágban s igy a

titkos tippelők már is bennük suttogták a győzest.

Mister Herkules is erős ellenfeleit látta e három atlétában; bár a többiek között is akadt még olyanra, akinek győzelme egyáltalán nem látszott valószínütlennek. A legkülönbözőbb képességü atléták jelentkeztek a versenyben való részvételre, nehány egészen outsider, akikről azt sem tudták, vajjon a három közül melyik az igazi sportáguk, melyikben érzik magukat különösen otthonosan.

Mister Herkules ezen a délután ujra tréninget tartott. Nagyszerüen ment a munka, az első ugrása különösen jól sikerült, hat méter nyolcvanhét centimétert ugrott.

Vizsla elragadtatva tapsolt a kitünő eredménynek. A további ugrása imár gyengébbek voltak, de nem is akarta magát nagyon megerőltetni.

Kicsit pihent s azután a diszkosz-korongot vette kezébe. Negyvenöt méteren felül dobott, ami szintén szép eredmény volt, tekintettel arra, hogy régóta nem volt már diszkosz a kezében.

Végül nehány kört futott, hogy ezen a téren se legyen készületlen.

A VARATLAN VENDEG.

A tréning után Mister Herkules hazatért. Kicsit fáradt volt, pihenni vágyott, örült, hogy villájában nyugodt pihenésnek adhatja át magát, annál nagyobb volt aztán a meglepetése, amikor inasa jelentette:

— Mr. Johnson, egy hölgy várja!

— Mit akar?

— Okvetlenül beszélni óhajt önnel!

Mister Herkules eltünődött; vajjon ki lehet? Aztán belépett a szobába. Az egyik sarokban, hatalmas fouteuilleben foglalt helyet látogatója. Sima, szürke kosztümös, kedves arcu, szőkehaju, kékszemü asszony. Mikor Mister Herkules belépett az ajtón, az asztalra dobta az eddig olvasgatott illusztrált lapot és kitörő örömmel rohant a belépő férfi felé. Mister Herkules elcsodálkozott ezen a viselkedésen, de még jobban elcsodálkozott, amikor látogatója a nyakába ugrott és összecsókolta:

— John! John! Csakhogy rád találtam! Mily boldog vagyok!

Mister Herkules nem tudta mire vélni az üdvözlést. Abban a hiszemben volt, hogy valamelyik rég látott vidéki rokona kereste fel. Jó képet vágott tehát az üdvözléshez, nehogy a naiv vidéki rokon megsértődjék azon, hogy nem ismerte fel.

— Nagyon örülök, kedves rokon! Ejnye, no.. nézd csak, nem jut eszembe a neved...

Az asszonyka sértődötten csattant fel:

— Nahát ez szép tőled, John! Rokonnak titulálsz és nem tudod a nevemet, az én nevemet, a feleséged nevét!

Mister Herkules a csodálkozástól leroskadt az egyik bőrkarosszékbe. Az első pillanatban szól

BUFFALO BILL üzetünk legközelebbi száma a **MÉREG-TÓ,** amely rendkivül érdekes tartalommal jelenik meg. — Ez után a 2 füzetből álló szenzációs tartalmu **Huron-sorozatot** hozzuk, amelyre t. olvasóink figyelmét már most felhivjuk.

ni sem tudott. Hebegett, dadogott, de értelmes szó nem hagyta el ajkát. Ugy érte ez a kijelentés, mint az utcán békésen sétáló embert a magasból váratlanul fejére hulló tégla.

Megdörzsölte a szemeit, még nagyobb csodálkozással nézett a különös látogató, aki hidegen állott előtte és mosolyogva szólt ismét:

— Még csodálkozol? Nem értelek! John! Drága John. Hát mi történt veled? Miért nézel ily idegenül rám? Ahelyett, hogy örülnél jövetelemnek, igy fogadsz? Nem szép tőled!

— Itt... itt... valami tévedés van. — dadogta zavartan Mister Herkules. — Nekem nincs... és nem is volt... feleségem...

— Még letagadod? Nahát, ez hallatlan! O, ezt kellett megérnem! Mily boldogtalan vagyok... mily boldogtalan! O, miért is jöttem hozzád...

— Bizony, én is ezen a véleményen vagyok! — mondta kedvesen Mister Herkules.

— Még gunyolódól is! Rettenetes! Ezt kellett megérnem!

— Bocsásson meg, asszonyom! — szólt most már Mister Herkules fölényesen, visszanyerve nyugalmát —, nagyon megható ez a ragaszkodás, amelyet velem szemben tanusit, de én soha életemben nem láttam önt! Még a házasságkötés alkalmával sem!

— Hát St. Louisban, hét évvel ezelőtt? Milyen boldog napok voltak! Ott esküdtünk örök hüséget! Hiteles házassági-levél van róla, ez bizonyit, ezt nem lehet letagadni! Aztán Európába kellett utaznom, a szüleim meglátogatására. Közben kitört a világháboru és nem térhettem vissza. Ott kellett élnem szüntelen vágyakozásban, utánad, várva, hogy mikor láthatlak viszont. Aggódtam érted, mindig rád gondoltam, élsz-e, mit csinálsz, vajjon gondolsz-e rám, ugy és annyiszor, mint én reád?

Mister Herkules egyik csodálkozásból a másikba esett. Most már bizonyos volt abban, hogy egy szerencsétlen őrült került az utjába, akinek mániája ez a házasság. Próbálta szeliden lecsendesiteni az asszonyt, aki azonban még tüzesebben fordult ellene:

— Nincs a világon még egy ilyen ember, aki hét évi távollét után igy fogadja a feleségét. O, miért nem vesztem inkább a tengerbe! De miért teszed ezt velem, John? Miért vagy ilyen kegyetlen hozzám? Hét évvel ezelőtt finom és kedves voltál mindig, szerettél s most, mint az idegen, ugy beszélsz!

Mister Herkulest lassan-lassan elhagyta türelme. Felpattant:

— Elég volt!

Az asszony meghökkenve nézett rá, az éles hang egész megrettentette. De Mister Herkules folytatta:

— Nem tudom, micsoda éretlen tréfát üz itt velem! Mert komolynak nem tekinthetem ezt az enyhén szólva; vakmerő fellépést! Felkérem tehát, hogy azonnal hagyja el a házamat!

— John! — sikoltott az asszony —, mit akarsz? Gondold meg!

— Az ön számára nem vagyok John! És ismételten felkérem...

— Jó. Elmegyek. De ezzel még nincs elintézve az ügy! Majd utánajárok én annak, hogy mi az oka ennek a különös viselkedésnek.

Az asszony elsietett.

Mister Herkules zugó, forró fejjel nézett utána.
— Különös... Erthetetlen... — mormogta. — Egész határozottan emlékszem, hogy most láttam ezt a nőt életemben először!

INCIDENS A FIFTH AVENUEN.

Newyorknak legelegánsabb és legelőkelőbb része a Fifth Avenue, amelyet a milliárdosok negyedének is szoktak nevezni. A Fifth Avenue közelében van az Esplanade Hotel, amelyben Burly professzor lakott a leányával.

A következő napon, amint ezt előre megbeszélték, Mister Herkules Vizslával felment a professzorékhoz, hogy kivigye őket a tréningjére.

A szép leány vidáman jött le a hotelból s Mister Herkules mellé ült a kormány mellé, Vizsla pedig a professzorral helyezkedett el s már előre rettegett attól, hogy mr. Burly — szokása szerint — valami rettentően unalmas biológiai értekezésbe kezd.

Az autó — lévén forgalmas erre az útvonal —, lassan haladt előre és kényelmesen fordult be a Fifth Avenuere. Alig haladtak itt negyvenötven métert, rendkívüli meglepetésben volt részük.

Hirtelen, a gyalogjáróról egy nő átugrott az úttestre és most Mister Herkules autója elé vetette magát.

Mister Herkules hirtelen megrántotta a féket. Ekkor már sokan siettek le a gyalogjáróról és Vizsla is kiugrott a professzor mellől, titokban örvendve, hogy legalább végeszakadt a növények kétlakiságáról szóló magyarázatnak.

Mister Herkules halálsápadtan ült a kormány mellett, a nőben felismerte tegnapi látogatóját.

Vizsla felemelte az asszonyt a földről és gyengéden megkérdezte:

— Miért akart öngyilkos lenni?

Az asszony ránézett Mister Herkulesre s valóságos vádbeszédbe kezdett ellene:

— Hogyne lenne az öngyilkosságig elkeseredett egy asszony, amikor az ura rutul, kegyetlenül elhagyja... Hét évig voltam Európában, elszakítva az uramtól, most tértem vissza s az az ember, akire az egész idő alatt rajongó szeretettel gondoltam, most tudni sem akar rólam, sőt letagadja a házasságkötésünket!

— Borzasztó! — mondta részvéttel miss Lily.

— Tegnap beszéltem vele, tegnap üzött el magától! Így nincs célja az életemnek! Azt akartam, hogy legalább lássa, mit tett velem, mert az az ember, aki ilyen kegyetlenül bánt velem, ott ül a kormánykeréknél: — John Johnson!

Mint a villámcsapás, úgy hatott az asszony kijelentése. Miss Lily könnyes szemekkel ugrott fel Mister Herkules mellől:

— John! John! Hát ezt... ilyet...

Szava sírásba csuklott.

Mister Herkules sápadtan, zavartan dadogta:

— Nem igaz! Egy szó sem igaz az egészből! Mániákus ez a hölgy! Ne higyjenek neki!

De az asszony nem engedte magát s éles szavakkal válaszolt:

— A bizonyítékokat nem lehet ám letagadni, John Johnson! A házasság-levél itt van! S most már tudom azt is, miért kellett letagadni engem, a hites feleséget. Még jó, hogy idejekorán lép-

tem közbe, különben még egy asszonyt szerencsétlenné tettél volna! Házasság-szédelgő!

Miss Lily zokogva fordult apjához:

— Apám, menjünk... menjünk... innen! Menjünk messzire... Ez borzasztó... ez a csalódás... Ez a keserü csalódás...

Burly professzor karonfogta a leányát s kivágott a gyürüző kiváncsiak tömegéből.

Mister Herkules kétségbeesetten kiáltott távozó mennyasszonya után:

— Lily... drága Lily... Hát hisz ennek a galádságnak...

Miss Burly vissza sem fordult a kiáltásra, ment tovább...

Most Vizsla szólt az asszonyhoz:

— Nagyon csodálom az ön állitását. En, mr. Johnsonnak leghivebb barátja vagyok! Mindenről tudok, ami az életében történt! Minden cselekedete nyitott könyv előttem. A házasságáról azonban sohasem tett említést.

Az asszony retiküljéből egy papirlapot vett elő:

— Uraim! Itt van a házasság-levél. Ennek valódiságát nem lehet kétségbevonni, ez megfelel mindenre.

Vizsla megnézte az irást. A st. louisi anyakönyvvezetőség 16192/1914. szám alatt hivatalosan, pecséttel bizonyitotta, hogy John Johnson ujságiró és Katharina Mac Donald, 1914 julius kilencedikén házasságot kötöttek.

Vizsla a házasság-levél adatait feljegyezte, aztán visszaadta az irást az asszonynak és igy szólt:

— Igaza van, asszonyom! A házasság-levél az ön igazsága mellett szól!

Az asszony kapott a szón:

— Nos, ugy-e! Végre valaki elismeri, hogy nekem van...

Vizsla közbevágott:

— Most azonban azt kell megállapitani, vajjon ez a kivonat egyezik-e a st. louisi anyakönyvvezetőség törzskönyvébe bejegyzett adatokkal!

— Itt van a pecsét, az aláirás!

— Ezt majd én fogom megállapitani! Menjünk, John!

Vizsla felpattant az autóba s az ideges, sápadt Mister Herkules helyett most ő vette át a kormányt...

KESERU ORAK.

A tréningből nem lett semmi...

Mister Herkules feldult idegekkel hajtatott haza. Egész uton szólni sem tudott, pedig Vizsla igyancsak ostromolta kérdésekkel.

Csak mikor hazaértek, az otthon nyugodt csendjében nyerte vissza egy kissé a nyugalmát.

— John, őszintén mondd meg, hogy áll ez az ügy? — kérdezte Vizsla.

Mister Herkules sértődötten, keserün válaszolt:

— Hát még te is kételkedel bennem. Vizsla!? Mindenre, ami szent előttem, esküszöm, hogy ezt a nőt tegnap láttam életemben először. Még rágondolni is képtelenség, hogy házasságot kötöttem volna, házasságot, — amelyről senki sem tud!

— Ne keseregj, John! En hiszek a szavaidnak és kideritem az igazságot!

— De miss Lily!

— Ez már nehezebb dió! De majd őt is meg fogom győzni!

A derék barát elővette jegyzőkönyvét s egy táviratot fogalmazott meg:

III. Anyakönyvvezetőség St. Louis. Drótválaszt kérek 16192/1914. szám alatt törzskönyvben milyen házasságkötés van bejegyezve? — John Johnson.

Mikor készen volt, becsengette az inast és átadta neki a fogalmazványt, hogy adja postára.

— Így ni! Hamarosan megjön St. Louisból a válasz és akkor tisztábban látunk majd az ügyben. Száz dollárt merek feltenni egy cent ellenében, hogy hamisitvány az asszony kivonata!

Kevéssel ezután Vizsla elhagyta Mister Herkules villáját és felment Burly professzorékhoz. — Miss Lilyt vörösre sirt szemekkel találta.

— Ejnye, ejnye, miss Lily! — mondta pajkosan Vizsla —, ugy látszik, mégis csak nagyon szereti az én barátomat, hogy ennyire megsiratja!

— Csak szerettem... — szepegett miss Lily.

— Hogyan? Hát már vége?

— Vége!

— Ilyen könnyen hitelt ad egy mániákus asszony szavainak?! Annak inkább hisz, mint nekünk!

— Igen! Hiszek! Az asszonynak hiszek! Maga, Vizsla, nagyon kedves fiu, magára nem is haragszom, de maga nem ismeri a nőket! Az az asszony az autó elé vetette magát, meg akart halni, ok nélkül pedig nem dobják el az emberek maguktól az életet. Ez a nagy elhatározás mindennél jobban hirdeti az asszony igazát! Mondja meg Johnnak, hogy mindörökre szakitottam vele! Ezt üzenem!

Belevegyült az utca forgatagába.

A távolból mindinkább erősödő hangon hallotta kiabálni a rikkancsokat a friss esti lapokkal.

Vett egyet s mindjárt az első oldalán meglátta részletes leirását a Fifth Avenuen történt incidensnek.

— Még csak ez hiányzott! — mondta kedvetlenül. — Telebömbölik az ujságok az egész várost ezzel a kényes üggyel...

Másnap Vizsla kora délelőtt bekopogtatott barátjához. Mister Herkules gyürött arccal, álmos szemekkel ment barátja elé:

— Egész éjjel nem hunytam le a szememet!

— A táviratnak rövidesen meg kell érkeznie! Még tegnap St. Louisban volt, de csak ma reggel kézbesithetik az anyakönyvvezető-hivatalnak. Rögtön utánanéznek a dolognak s számitásom szerint másfél esetleg két óra mulva itt kell lenni a válasznak.

Vizsla azonban csalódott. Egész nap hiába várták fokozódó türelmetlenséggel, a st. louisi távirat nem érkezett meg.

Délután Vizsla már egy ujabb, sürgető-táviratot küldött.

A bizonytalanság miatt Mister Herkules minden kedvét elvesztette a tréningekhez. Most nem volt fontos előtte a verseny. Este már nem birta a szenvedést, telefonon felhivta a hotelt, amelyben Burly professzor lakott s miss Lilyt kérte a telefonhoz.

A kapcsoló azonban meglepő választ adott:

— Mister Burly leányával ma délután elutazott!

— Hová?

— Nem mondották meg!

Mister Herkules leejtette kezéből a kagylót s zokogva borult Vizsla vállára:

— Vizsla, drága Vizsla, milyen szerencsétlen vagyok!

És sirt, mint valami kisgyerek...

A ST. LOUISI TAVIRAT.

A következő nap délben, amikor már csak egy nap választotta el Mister Herkulest a mérkőzéstől, megérkezett a st. louisi távirat, még pedig meglepő, különös tartalommal:

JOHN JOHNSON, NEWYORK.

1914-es toerzskoenyv egyik lapjat ismeretlen tettesek kiteptek nyomozas ez uegyben megindult ugyanezen lapra esik 16192-es bejegyzes igy tehat ennek eredetijet nem allapithattuk meg

St. Louis III akv hivatal

Mister Herkules fájdalmasan kiáltott fel, ahogy végigolvasta a Hughes-géppel kopogtatott sorokat:

— Nem borzasztó! A sors is összeesküdött ellenem!

Vizsla csendesen válaszolt:

— Azt hiszem, nem annyira a sors, mint inkább egynehány ember.

— Hogy-hogy?

— Ugy látom, hogy ravasz ellenfeleink keze játszik közre! Most már egész bizonyosan hamisitvány ez a házasság-levél. Mindennél ékesebben bizonyitja az, hogy a törzskönyv erre vonatkozó lapját kitépték és megsemmisitették, nehogy ellen lehessen őrizni!

— Hiába minden! Nincs mód segiteni!

— Dehogy is nincs! Sőt nagyon is! Ezzel legfeljebb hátráltatták az igazság kideritését, de végképp nem odázták el!

— Mit tegyünk?

— Te csak indulj holnap szépen a versenyen! Ne törődj semmivel, csak a győzelemmel! Nyerd meg a küzdelmet, én ezalatt dolgozom azon, hogy visszanyerd miss Lily szivét is!

— Mit akarsz tenni?

— Egy órán belül St. Louisba utazom!

— S ott?

— Vissza nem térek addig, amig teljes világosságot nem deritek e rejtelmes házasságra!

— Járj sikerrel, drága Vizsla!

— En biztos vagyok a dolgomban, csak azt kivánom, hogy a te diadalodról halljak hirt St. Louisban!

A két barát meghatott bucsut vett egymástól. S Mister Herkules uj kedvre kapott. Elhesegette magától a rossz gondolatokat, bizott abban, hogy végre is kiderül az igazsága. A bizakodás, az öröm, a reménység azonban csak rövid ideig tartott. Amint miss Lilyre, elvesztett boldogságára gondolt, akiről azt sem tudta, hová ment, — megint visszaesett a kedvetlenségbe, buskomorságba.

KEZDODIK A KUZDELEM!

A negyvenhatodik feladat eldöntése is igen nagy közönséget vonzott, lévén az amerikaiak előtt az atletika a legkedveltebb sportág. A Stadion hatalmas tribünjein szorongtak a látogatók és erősen tervezgették a várható győztest.

Zajos éljenzés közepette lépett mezőnybe a tizenhat szebbnél-szebb testalkatu atléta, csak Mister Herkules megjelenéséről változott meg a hangulat. Két pártra oszlott a hatalmas tábor. Akadtak, igaz, hogy csak kis számban, olyanok, akik hitelt adtak az ujságok közleményeinek és zajos tüntetést rendeztek a nemrég még dédelgetett atléta ellen. Mister Herkules hivei erre harsány ünnepléssel feleltek, ugy, hogy a tüntetők teljesen háttérbe szorultak.

Az egyik páholyban Joe Ward foglalt helyet Brownnal és mikor ez a kis incidens hozta forrongásba a kedélyeket, megelégedetten szólt társához:

— Látod! A nép kegye könnyen változó! A hatalmas tömeg, amelytől ugy rettegtél, az erőtadó hatalmas tömeg, máris megkevesbbedett igen jelentős számmal. Igaz, hogy ma még a hivei vannak tulsulyban, de rövidesen majd megváltozik e helyzet!

— Elismerem, igy van! Ugy látom, hogy az akciónk jobban sikerült, mint gondoltuk!

— Az asszonyról mi hir?

— Még tegnap hajóra szállt! Megkapta a honoráriumát, megvettem számára a hajójegyet! Azóta már Európa felé halad!

— Mondhatom, nagyon ügyesen végezte el a rábizott feladatot!

— S mi van miss Lilyvel?

— Szakitottak!

— Pompás!

— És a leány elutazott. Erdeklődtem a szállodában, még ott sem hagyták meg, hogy hová mennek!

— Ugy látszik, nagy lehet a harag!

— Elég! Már folyik a diszkoszvetés!

A korong egymásután repült ki az izmos kezekből s ahová lecsapott, rögtön rohantak a mérő-szalaggal.

— Hurrah! — harsant egyszerre végig a tömegen, Stewens hatalmas dobása nyomán.

Lemérték s a szócső minden irányban elvitte az eredményt:

— Negyvenhét méter kilencvennyolc centiméter!...

— Alig maradt el a világrekordtól!

Mister Herkulesen volt a sor.

Lanyhán fordult meg s kedvetlenül lenditette el a korongot s a dobás után kilépett a körből, igy tehát érvénytelenitették a dobását.

Mikor másodszor került rá a sor, negyvenhat méteren felül dobott s ez a dobása jó volt ahhoz, hogy bekerüljön a döntőbe, amely nemsokára megkezdődött, de Stewens nagyszerü dobását egyik atléta sem tudta elérni.

A viadal végül is a következő eredménnyel zárult:

1. Stewens, 47,98 m.
2. Mister Herkules 46,59 m.
3. Hoggar 46,52 m.

Kevés szünet következett, amelyben felengedett a roppant nézőtömeg feszült figyelme s latolgatták a kialakuló eredményt.

Mister Herkules hivei erősen bizakodtak:

— Két pontja már van, ez igen biztató a további küzdelemre! Stewens például egészen bizonyosan lemarad a tizezer méteresben s ott Mister Herkules győz!

Az atléták már átvonultak az ugróhomokra s rövid idő elmultával megszólalt a gong, jelezvén, hogy megkezdődik a hármas atlétikai viadal második része: a távolugrás.

HIABA MINDEN!

Toppantak a lábak az ugródeszkán, lendült a test és lezuhant a homokba.

Az atléták egymásután ugrottak s az ugrások nagyrésze hat méter harminc és nyolcvan között mozgott.

Mister Herkules hat méter hetvenet, Hoggar hat nyolcvankettőt, Stewens hat hatvannégyet ugrott első ugrásra, mig a távolugrás nagy favoritja, Amerika többszörös távolugró-bajnoka: Martiny, oly szerencsétlenül ugrott, hogy kificamitotta a bokáját s igy nem vehetett részt a verseny további részében. Ez nagy előnyt jelentett a többiekre nézve, mert Martiny nem csak a távolugrásban volt igen eredményes atléta, hanem nagyon szép eredményei voltak a hosszutávu futásokban is.

A második ugrásnál Mister Herkules kilenc centiméterrel javitott, a harmadiknál hat kilencvenre vitte fel, mig Hoggar hat nyolcvanhatot ért

A nagyszerü eredményt viharosan megtapsolta a közönség. Minden arra vallott, hogy a kitünő sportsman megnyeri a távolugrást.

A döntőben Mister Herkules nem is ugrott tovább, kihagyott, amikor reá került a sor, hogy takarékoskodjék erejével a közelgő futásra. S tényleg ugy látszott, hogy szép eredményét nem tudják behozni.

De Hoggar utolsó ugrásával mégis tulszárnyalta: két centiméterrel. Acélszalaggal is utánamérték az ugrást, de hiába, ez is hat kilencvenkettőt mutatott.

Ez a verseny tehát igy végződött:

1. Hoggar 6 m 92 cm
2. Mister Herkules 6 m 90 cm
3. Stewens 6 m 81 cm.

Pontok szerint igen érdekesen alakult a helyezés, amennyiben mindegyik versenyzőnek négy-négy pontja volt, tehát egyformán mentek neki a mérkőzés harmadik részének: a tizezerméteres futásnak.

*

Mister Herkules hivei most még jobban bizakodtak kedvencük győzelmében, mint a diszkoszvetés után. A hosszutáv volt Mister Herkules főerőssége; itt nem maradhat le, győznie kell!

Mindenki bizakodott a viadalában, csak éppen Mister Herkulest nem hevitette a siker láza.

Arra gondolt, hogy eddig mindig minden versenyét végignézte miss Lily, csak most nincs itt. Mit ér ez a tengernyi nép, ez a sok rajongó, sok lelkes ember, ha — ő nincs jelen. Nincs miért küzdenie, hiszen ugy sincs semmi öröme a győzelemben.

Es kedvetlenül állt a starthoz, szemét végigjáratta a közönségen s ekkor megint az nyilallott fájdalmasan a szivébe, hogy sehonnan sem néz biztatóan feléje az az arc, amely legdrágább előtte az egész világon.

Eldördült a starter pisztolya. A futók kiugrottak, csak Mister Herkules maradt továbbra is tétován, egyedül a startvonalnál. A közönség egy része virtusnak vélte, hogy előnyt ad a többieknek, másrésze pedig kétségbeesetten kiáltott:

— Mister Herkules! Mister Herkules! Start! Rajta!

S most lassan megindult. Egyenletes léptekkel haladt előre, szinte öntudatlanul futotta a köröket, nem tüzelte a győzni-akarás, csak ment, ment előre, nem törődött azzal, hogy elérje azokat, akik előtte haladtak.

Ezer, kétezer, ötezer méter egymásután maradt el mögöttük és Mister Herkules a futók legvégén kullogott.

A tribün dühöngött, őrjöngött:

— Mister Herkules!

— Rajta!

— Tempó!

Zugtak a kiáltások, a serkentések, de Mister Herkulesre semmi se tudott befolyást gyakorolni: S a célszalagot is Hoggar tépte át testével, anélkül, hogy Mister Herkules csak meg is kísérelte volna magához ragadni a győzelmet. Kiadta kezéből a diadalt...

*

Hazatért.

Es semmi megbánást, önmardosást nem érzett, hogy a versenyt ily könnyelmüen elkótyavetyélte. Pedig hat küzdelem volt még hátra és ez már a tizedik vesztesége volt.

A következő füzet cime:

Nyolcevezős verseny.

Mister Herkules füzetek egytől végig kaphatók.

DOKTOR KUBB

a világjáró regények **legközelebbi száma** olyan **szenzációsan érdekes** tartalommal jelenik meg, **hogy azokat végigolvasás előtt a kézből letenni nem lehet.**

Doktor Kubb, a világjáró, mindenütt megfordult, ahová európai eljutott!

A föld minden világrészébe viszi az olvasót.

Uj, izgalmas, meglepő események játszódnak le, szinte lázas egymásutánban.

Történeteinek hősei indusok, japánok, kinaiak, szigetlakók, ismeretlen világok népe.

A maharadzsák ragyogó fénypompás udvarainak rejtelmei kápráztatják el az olvasót.

A világvárosok megrázó tragédiái és izgalmas esetei peregnek le az olvasó szeme előtt.

Minden sora érdekfeszitő és az utolsó betüig lebilincselő.

Kevés ember akad, aki

BUFFALO BILL-

ről, a vad nyugat hőse, a vad indiánok és a kegyetlen, vérszomjas és kapzsi aranyásók réme élményeit és kalandjait ne olvasta vagy hallotta volna. BUFFALO BILL szines és kalandos leirásban szinte elénk varázsolja a félelmes amerikai őserdők rengetegeinek összes rejtelmeit és a kegyetlen rézbőrüek sajátságos kalandos életét. BUFFALO BILL minden füzete egy teljesen lezárt egész elbeszélést tartalmaz.

Ha egy kellemes és élvezetes órát akar eltölteni, ugy okvetlen vegye meg és olvassa el a Buffalo Bill füzeteit.

Hihetetlen feltünést

kelt a sportot űző és kedvelő százezrek és százezrek körében a

Mister Herkules

minden megjelent száma. Ezen rendkivül szenzációs, az elsőtől az utolsó betüig lebilincselő olvasmány, minden füzete egy hihetetlenül érdekfeszitő kaland kiséretében egy gyönyörüen megirt football vagy box-matchet, bicikli vagy motorosversenyt, léghajó és repülő-versenyt stb., stb. ir le. Minden füzet egy gyönyörü 1 szinnyomatu fedőlappal van ellátva és minden füzet egy befejezett egészet képez.

Amennyiben elárusitóinknál, vagy a dohánytőzsdékben egyik vagy másik füzetünk kapható nem volna, ugy sziveskedjék direkte a kiadóhivatalhoz fordulni, ahonnan a kivánt füzetet a pénz előzetes beküldése ellenében, azonnal b. cimére küldik.

A kiadóhivatal Budapest, VII, Király-utca 27. sz. alatt van. Telefon: József 26—73.